

efter sin Opfattelse, at gjøre, hvad der staar i vor Magt for at forsvare Fædrelandet, og det er fra denne Opfattelse, at de ærede Medlemmers Stilling, at jeg tager mit Udgangspunkt.

Scavenius: Naar man gaar ud fra den Hærlø, som vi for Diebliffet have, som noget Bestemt og som Noget, der i sin Grund ikke tør ændres, da kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at de Forandringer, som den ærede Krigsminister har foreslaaet for os, i det Hele maa siges at være heldige, ja, at de efter min Overbevisning maa siges for Størstedelen at være aldeles nødvendige. Naar det, for at tage et enkelt Exempel, som forekommer mig aldeles tydeligt, har viist sig, at, saaledes som Mandskabet af den udfkrevne Masse er blevet fordelt, har Følgen været den, at enkelte Batailloner have faaet et aldeles overvældende Antal af Rekruter, som det med det Befalingsmandskab, der har været tilstede, har været aldeles umuligt at uddanne ordentlig, medens atter andre have faaet et mindre Antal Rekruter, kan jeg ikke Andet end finde det fuldstændig rigtigt, at denne Feil siges rettet ved Ophævelsen af Halvbrigadeinddelingen. At man derimod nødvendig maa gaa over til Regimentsinddelingen og paa Grund heraf eller ogsaa af andre Grunde nødvendig maa bevilge en Del Lønninger til højere Officerer, er Noget, som ikke staar mig aldeles klart, men jeg har ganske vist ikke de nødvendige Kundskaber til herom at have nogen bestemt Mening. Jeg vil dernæst sige, at hvad der ligeledes efter min Overbevisning er aldeles nødvendigt, naar vi i det Hele ville blive ved, hvad vi have, er at gjøre Hærens Kammer fastere og i Sædeleshed at have et større Antal faste Underofficerer; det er det, som vi ubetinget mest mangle. Vi manglede det allerede i høieste Grad i 1864, men vi ville komme til at mangle det i endnu højere Grad, hvis vi skulle gaa i Kamp med den Hær, vi have efter den nu bestaaende Hærlø. Jeg betragter det ligeledes som noget Nødvendigt, at vort Artilleri, saar nogen Udvidelse, og jeg tror, at den Udvidelse er den allermindeste, det kan faae, som den ærede Krigsminister har foreslaaet, den nemlig, at forandre Reserverartilleriet til Linieartilleri. Jeg antager ligeledes, at det vil være en hensigtsmæssig Forandring, at Trænet er udsondret til et særligt Korps. Naar jeg dernæst tillige maa sige, at jeg betragter Maaden, hvorpaa Lovforslaget søger at tilvejebringe det nødvendige Antal faste Officerer, for heldigere og mere betryggende end den Maade, vi nu have, og jeg ligeledes kan gaa ind paa Forandringen i Aldersgrænsen og paa Indskrænkningen, ja, jeg haaber den fuldstændige Ophævelse af den nu bestaaende Forskiel mellem Valg- og Anciennetetsavancementet, saa maa jeg komme til det Resultat, at jeg kunde være tilfreds med det Lovforslag, som her er foreslaaet. Smid-

tertid kan jeg ikke Andet end udtale, at jeg, jo længere vi have levet under den nuværende Hærløvs Hæredomme, jo mere jeg maa anerkjende, at de Forandringer der her foreslaas, ere gode og fornuftige Konsekventer af det Princip, som er nedlagt i Hærløven, desto mere kommer til den Anskuelse, at det paa en eller anden Maade vil blive nødvendigt for os at komme bort fra det System, hvorpaa vi ere inde. Jeg vil i saa Henseende tillade mig at gaa noget ind paa, hvad der først vil komme til at ligge for under Behandlingen af en senere Sag, nemlig Forslaget om de store Bevillinger til Befæstningsanlæg og til Skibe. Jeg veed ikke, om jeg skal betragte det Lovforslag, der her foreligger, som Noget, der følger af Befæstningsforslaget, eller rettere som Noget, der følger af den Plan, man har lagt for Landets Forsvar, eller om jeg omvendt, og jeg er bange for dette Sidste, maa betragte Befæstningsforslaget som en Følge af, at vi nu engang ere komne ind paa at have en saa stor Hær, som vi nu have, og som her er foreslaaet bevaret — jeg siger, jeg er bange for, at det Sidste er Tilfældet, og jeg skal tillade mig at sige hvorfor. Saaledes som jeg har kunnet opfatte den Forsvarsplan, som den høitærede Minister har udvirket for os, da gaar den ud paa under visse givne Forhold at forsvare Sjælland, Fyen og delvis Sylland. Den siger, at den vil forsvare vor Neutralitet. Jeg kan ligesaa lidt som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær) forstaa, hvad hermed menes, thi jeg er overbevist om, at vor Regjering altid vil søge at bevare vor Neutralitet saa længe som muligt; men blive vi angrebne, saa er dermed vor Neutralitet brudt, og jeg veed saa ikke ret, hvad der skal forstaaes ved at forsvare den. Det, jeg mener, der skal forsvares, er Landets Selvstændighed, saalænge det er os muligt. Jeg tror ikke, at den Vej, man nu vil slaad ind paa, kan siges at være heldig; jeg tror ikke, at vi i et saa lille Land, som vort er, kunne paatage os at forsvare den strategiske Linie, som den høitærede Minister udtrykte sig, fra Middelfart eller Strib til Kjøbenhavn, selv med de store Udgifter, som her foreslaages; thi dertil vilde i alt Fald for det Første høre, at den Hær, der nu skulde have, var en Feltkær i dette Ord's europæiske Betydning, var en Hær, som man vidste, man i en Fart kunde kaste hen, hvor det skulde være, var en Hær, der var bevægelig, der var fuldt uddannet med Hensyn til Mandskabet og som havde fuld Officers- og Underofficersbesætning. Jeg tror ikke, at man kan paastaa, at den Hær, som her bydes os, vil blive en saadan. Den Hær, der her bydes os, saar en større Uddannelse og et større Antal Officerer, end det er nødvendigt, forsaavidt den blot skal ligge bag Befæstningerne, men den saar ikke nær Uddannelse og heller ikke Befalingsmand nok, naar den skal anvendes i Felten. Ja, man kan her sige til mig: Hvor kan Du, som jo er fuld-